

«Adéu, no et veuré mai més»

Un nebot de segon grau relata com es va acomiadar el soldat oblidat de Vidreres en marxar a la guerra de Cuba

E.BATLLE

«Jaume Doltra Falgueras era un germà del meu avi», així ho recorda un nebot de segon grau del soldat oblidat de Vidreres que va marxar a la Guerra de Cuba de 1898 però mai en va retornar: ni ell ni tampoc el seu cos, perquè no va ser repatriat. La notícia de la descoberta de la tomba d'aquest soldat català al cementiri de l'hospital de Norfolk de Virginia (Estats Units), com publicava Diari de Girona [<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/05/02/doltra-mariner-vidrerenc-oblidat-guerra-cuba/560007.html>], ha fet rememorar la història familiar dels Doltra.

En concret, la de la família d'Àngel Doltra Pascual. Aquest veí de Vidreres té actualment 71 anys però fins ahir desconeixia la història del mariner oblidat de Vidreres i que va lluitar a la Guerra de Cuba. Tot i això "en sentir el nom i cognoms i pensant pensant" explica, va recordar que el seu avi es deia Antoni Doltras Falgueras i que tenia germans, entre ells, en Jaume.

L'Àngel, però, no sabia que ara, 114 anys després de la marxa de Jaume Doltra, el capità i historiador Juan Escrigas investigant el destí dels marins espanyols havia trobat la làpida del seu parent al cementiri de l'hospital de Norfolk.

Sorprès pel destí del seu parent, l'Àngel explicava ahir que tampoc no li sorprenia no saber-ne res perquè "abans no es parlava d'aquestes coses a casa, el pare no ho solia fer". I que de la història familiar només li n'havia parlat la seva madrastra, però mai de la sort d'en Jaume Doltra.

Ara, el parent del soldat es mostra il·lusionat per saber més de la història. I en explicar-li que hi ha hagut un homenatge per part de l'Armada i que es va celebrar fa pocs dies, no entén que no s'intentés localitzar els possibles familiars. Cal recordar que es va celebrar el 18 d'abril davant les seves làpides, aprofitant la presència a Norfolk de la fragata Blas de Lezo y Escrigas. Va demanar que l'acte es repeteixi cada vegada que un vaixell de l'Armada entri a Virginia.

Un dels fills de Can Tonet

La història de Jaume Doltra Falgueras, però, no s'acaba aquí i de fet, l'Àngel no és l'únic familiar viu d'aquesta nissaga sinó que també queda el seu germà, l'Antoni. Ell també desconeixia la història.

Tot i això, els lligams familiars en un poble són en veu de tothom i la dels Doltra de Vidreres no podia ser diferent. Sense anar gaire lluny, al Pla de Vidreres hi ha una masia, la de Can Tonet, on va néixer l'avi de l'Àngel Doltra i, també, el soldat Jaume. La finca ara és propietat d'en Joan de Can Tonet, que va desvetllar ahir una part més de la història dels Doltra. En Joan va relatar que el seu pare es va arrendar la casa el 1911 i li havia explicat que els Doltra eren quatre germans i que tres d'ells se'n van anar a la Guerra de Cuba. Afegeix que mentre marxaven de la masia i anaven cap a un pont de la riera es van girar i van dir: "adéu casa, no et veurem mai més". Una frase que va sentenciar el destí del soldat Jaume Doltra Falgueras, que realment mai més va retornar a casa sinó que les seves restes són des de l'agost de 1898 al cementiri nord-americà i que havien quedat en l'oblit fins ara.

